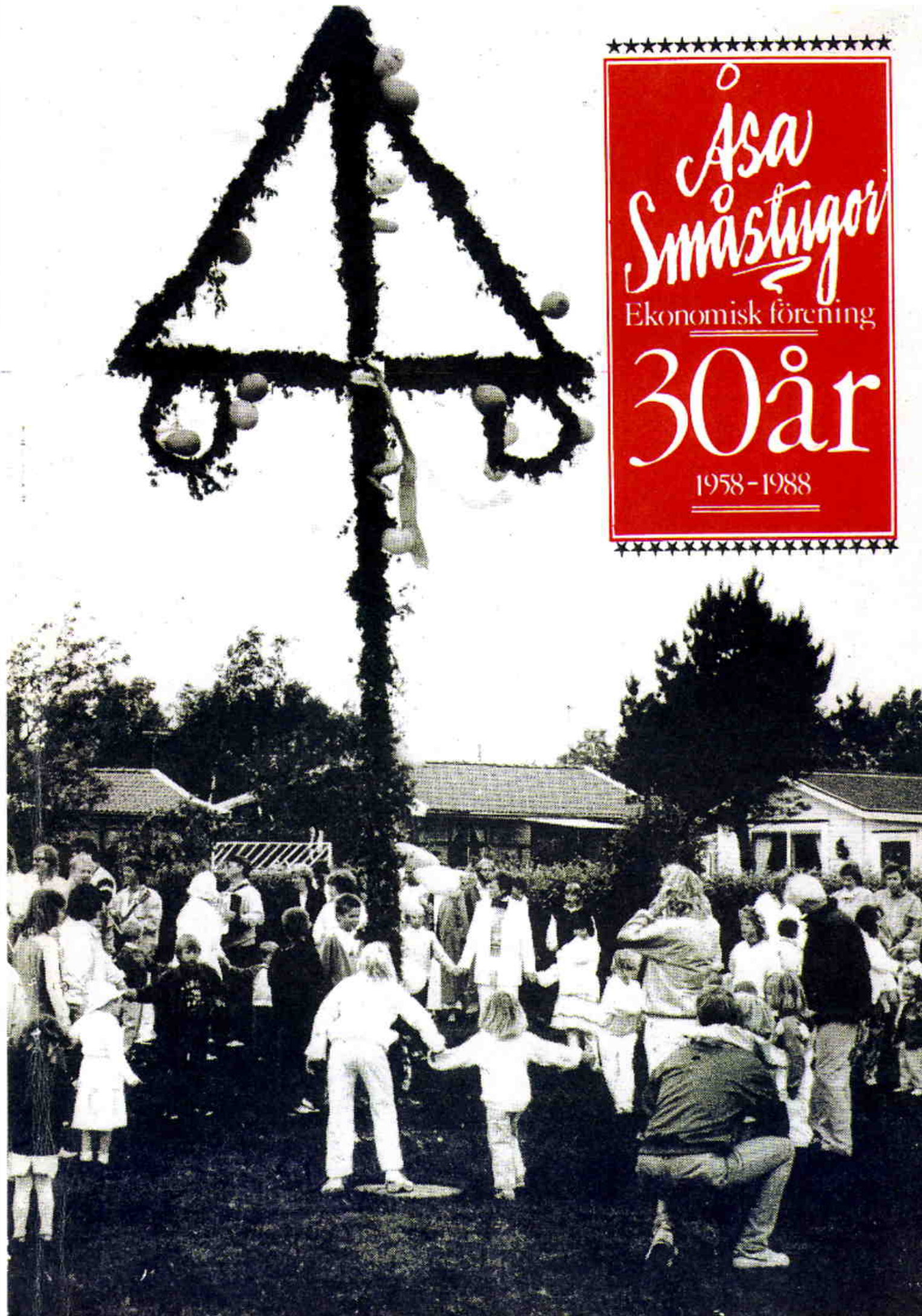

Åsa
Småstugor
Ekonomisk förening
30 år
1958 - 1988

GLASMÄSTAR'N

Göteborgs största glasmästeri. Allt i glas – reparationer, nybyggnadsglasning, bilrutor. Egen tillverkning av isolerrutor m m. Våra rullande verkstäder gör oss till Göteborgs närmaste glasmästeri.

Metallavdelning – tillverkning av fönster, dörrar och metallpartier för fönster och inredningar. Marknadsledande på specialpartier med höga krav.

FERM

Ferm & Persson

Fröfastegatan 92
Box 2016, 421 02 Västra Frölunda
Tel 031-49 09 25

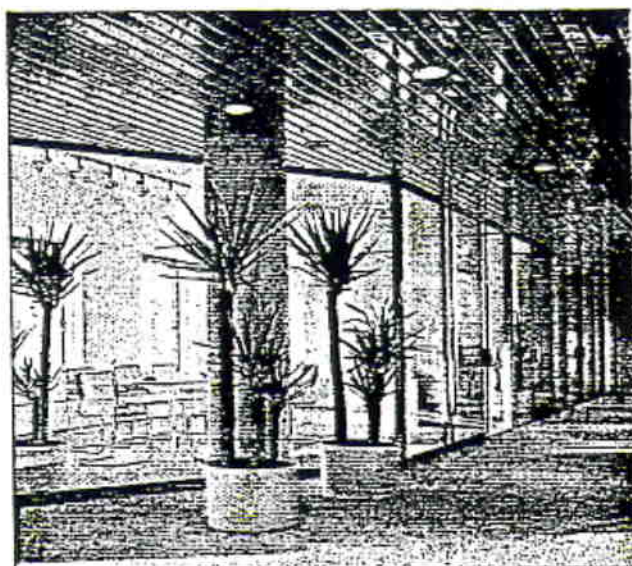
SKJUTDÖRRAR SKRÄDDARSYR KONTORET!

Väggar och skjutdörrar i glas ger en ljus, öppen miljö och samtidigt möjlighet till ostördhet. Modern kontorsmiljö måste vara flexibel. Den ska underlätta personlig kontakt och kommunikation, och man ska kunna arbeta i lugn och ro när det behövs.

ÖPPNA FÖR OMVÄRLDEN

Ferm har system för både inom- och utomhusbruk. Våra beprövade kvalitetskonstruktioner passar lika bra för villan och uterummet som för kontoret. Skjutdörrar sparar plats och skapar en ljus och spännande miljö med fri tillgång till naturen eller terrassen utanför.

Skriv eller ring för mer information. Vi har lösningar på glas- och metallarbeten i alla miljöer.

FERM

Ferm & Persson

Box 2016, 421 02 Västra Frölunda 031 - 49 09 25

Så här såg det ut vid starten. Roy Eliasson lägger torpargrunden till sin stuga 1957 med hjälp av sin - och Gösta Alemars - svärfar Thure Karlsson.

ÅSA SMÅSTUGOR EKONOMISK FÖRENING

1958

30 ÅR

1988

Åsa Småstugor Ekonomisk förening har 1988 hunnit bli 30 år.

De 30 åren innehåller både en brokig och bråkig historia. Med litet fantasi skulle man kunna säga att tillkomsten av vår förening och de första åren, påminner om nybyggerlivet i vilda västern en gång. Vi hade inga indianer att slåss med men väl ilskna grannar och bångstyriga myndigheter och ett markområde som inte tedde sig särskilt beboeligt från början. De första åren innehöll många spännande och dramatiska inslag, uppvaktningar hos statsrådet Sven Andersson i Stockholm, besök av landshövdingen Reimer Johansson, Kallelse till domstol och länsstyrelse, låt vara att de flesta gällde föregångaren till vår nuvarande förening.

Föregångaren hette Åsa Bad- och Campingförening. Dess medlemmar höll till på den nuvarande stora campingplatsen och ett område intill och bodde primitivt i masonitstugor och tält. Myndigheterna hade sina synpunkter på deras sätt att ordna sin sommarvistelse på. Byggnadsnämnden i Kungsbacka drabbades - enligt protokollen - av åtalsraseri. En del campare blev bötfällda för att de slagit sig ned på ett område som kommunen så småningom övertog - för just camping.

ÅSA

Förening utarrenderar tomter på omkring 200 kvm. Kolonitområde. - Byggnadsklart. Svar till Centralt - 5104. G-P:s annonskontor, Göteborg C.

Så såg annonsen i GP ut som 1957 lockade blivande medlemmar till Åsa.

För att få slut på de många fejderna hänvisade kommunen camparna till först ett område vid Rågelund som fick nobben, sedan till det område, som föreningen nu innehar. Det ägdes då av intendent Hans Skantze i Västervik, en person som spelat en stor roll i föreningens historia. Området bestod av en kärkliknande mark, bevuxet med buskar och vass. Dimman stod tät över de vattensjuka ängarna på morgnar och kvällar. Det såg allt annat än lockande ut.

- Jag förstår i dag inte att vi ens kom på tanken att bygga hus i det här kärret, har en av pionjärerna sagt.

Men så blev det. Pionjärerna trötsade det mesta för att få ordning på sin sommarvistelse i en ort som de tyckte om. Det fanns en seg framåtanda hos de personer som red ut stormarna under de första svåra åren och lade grunden till vår förening, Herbert Sellén, den förste ordföranden och drivande kraften, Per-Uno Åwall, Gösta Alemar, Åke Johannesson, Erik Börjesson, Folke Killander, Allan Magnusson, Sten Nilsson Evert Hansson.

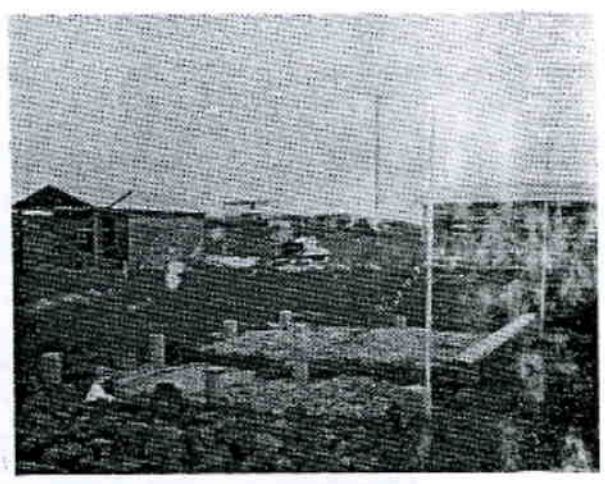
Det första budet från Skantze innebar en hyra på 500 kr per år för 60-talet campare. Herbert Sellén pressade budet till 400 kr och ett arrendekontrakt på 25 år. Åsa Småstugor - som det nu hette - slog till. Året var 1957. Tomterna annonserades i GP. Hågade personer åkte buss från samlingsplatsen, Redbergsgården till Åsa och fick beskåda tomterna. De 57 platserna kontrakterades snabbt. Skantze ville ha namn och inga företag för att hindra spekulation.

Han lät dränera och planera området och han djupborrade en brunn. 1958 började själva planeringen och byggandet, därav stiftelsesdatum.

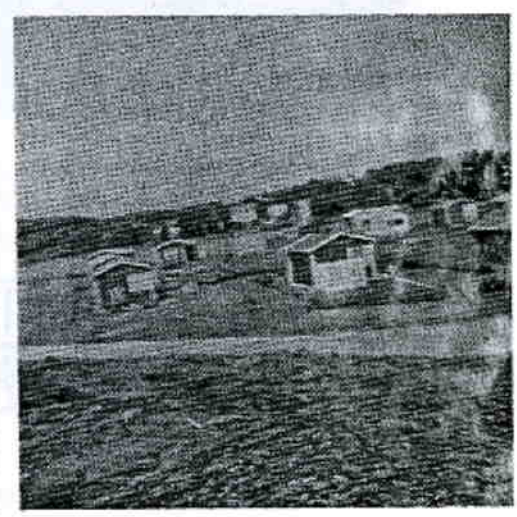
Nu börjar det

Stugorna byggdes på torpargrund kring 24 kvm, i de flesta fall med primitivt virke eller över-skottsbräder från byggplatser eller emballage. Den ekonomiska situationen i samhället var helt annorlunda än i dag. De flesta unga hade det kärvt. De som röjer i sina hus i dag kan avläsa den tidens standard i sina väggar och golv. Man följde Kajsa Wargs berömda recept: man tager vad man haver. Men tro inte att allt var frid och fröjd efter etableringen., när häckarna och planteringarna ordnats, tomterna fått profil. Grannarna klagade bittert över nybyggarna trots att det byggdes på ett område som såg föga beboeligt ut. De gick till länsstyrelsen för att stoppa nybyggarna. Förgäves.

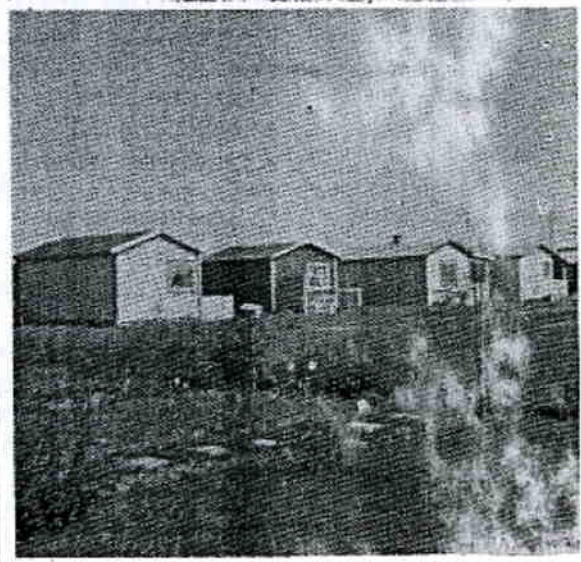
FORTS. NÄSTA SIDA

1958:Grunden har lagts till Herbert Selléns hus på Ettans område. Andra har rest väggar och tak.

1960:Från Treans område. Husen i förgrunden är Alemars och Roy Eliassons.

1960:Så här långt hade de hunnit på Ettans område, sett från norr.

Herbert Sellén & Co fick slåss med det mesta, inte minst myggen, men segrade till slut. Möten avlöste varandra, årsmöten, extramöten, krismöten. Allt medan medlemmarna jobbade och slet med sina hus, odlade sina tomter - och ordnade sina fester för avkopplingens och den groende gemenskapens skull. Genom svårigheterna grundades sammanhållningen, per aspera ad astra.

Men medan husen växte och färdigställdes och området dränerades, växte oron för framtiden. Vad skulle man göra efter de 25 arrendeåren? Skantze sade sig inte vara hågad att förlänga arrendekontraktet.

Idén dök upp vid ett möte att friköpa området. Men även det förslaget hade sina motståndare. Bara fyra dagar före julafton 1965 - det var sista chansen - kom föreningen överens med Skantze att köpa området för 250 000 kr, varav 125 000 kr skulle erläggas kontant, resterande 125 000 kr betalas via lån på 10 år.

Det blev betänksamma miner på sina håll men det gick, med lån, med uppoffringar. De kontant inbetalda pengarna bland medlemmarna uppgick till 126 000 kr.

Det har hela tiden funnits en seg beslutsamhet hos medlemmarna när man väl kommit över tveksamheten och rädslan för nyheter och risker. Det har lett fram till dagens mönsterby. Det har gått via elektrifieringen 1960, den stora vatten- och avloppsfrågans lyckliga lösning 1981 och en ny stor dränering 1985.

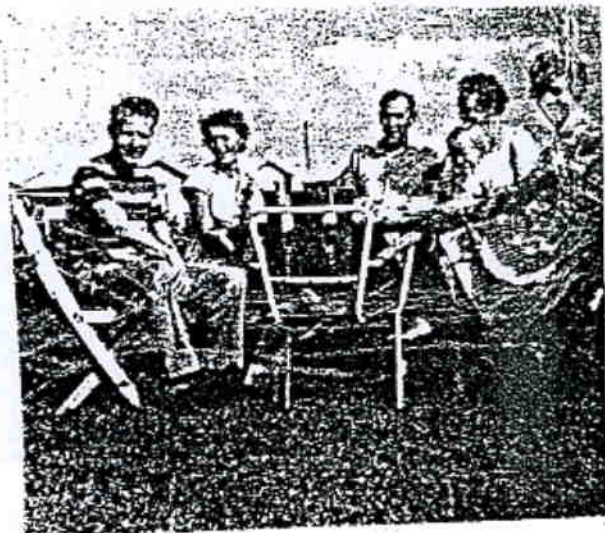
Vad sura grannar en gång kallade för negerby har blivit en förening med en husbebyggelse och ordning som fått erkännande från olika håll. En präst i Åsa framhöll en gång Åsa-föreningen som ett föredöme, byggnadsnämndens dåvarande ordförande Gustaf Andersson gav föreningen ett stort erkännande för dess ordning och reda.

Föreningen har haft ett bra förhållande med myndigheter av olika slag, från en av de största tillskyndarna, landshövding Reimer Johansson på sin tid, till dagens makthavare, och inte minst med organisationer av olika slag i Åsa.

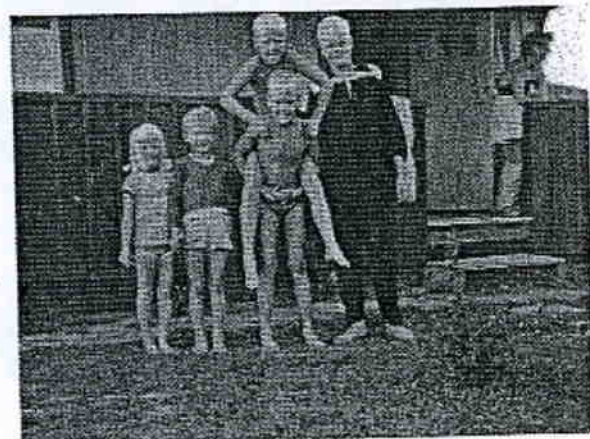
FORTS. NÄSTA SIDA

1962 Treans område tar form. Häckarna också.

Så blev det också tid till en arbetspaus med en kaffestund med vännerna - eller grannarna.

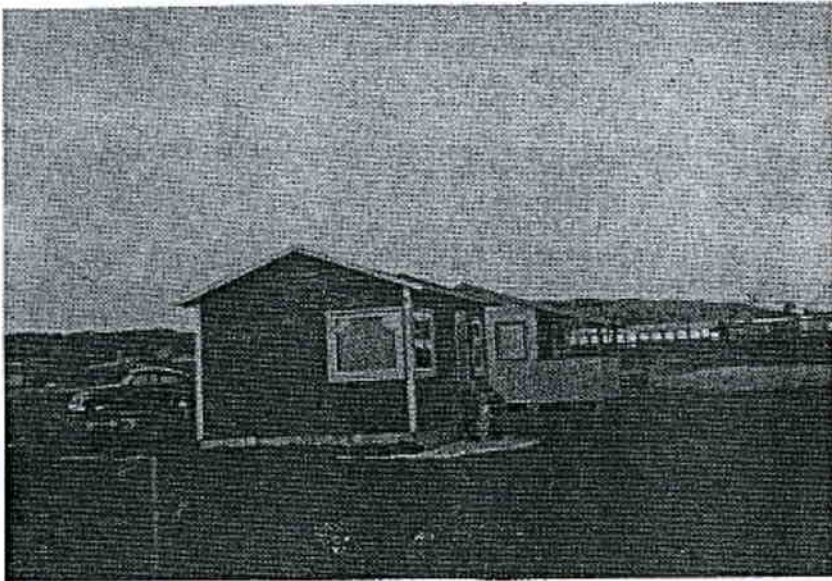

För barnen har Åsa varit ett Eldorado. Här är goda kompisar på ettans område, fr v Annika Sellén, Rose-Marie Godal, Jerke Sellén ridande på Hans Awall samt Ulf Awall.

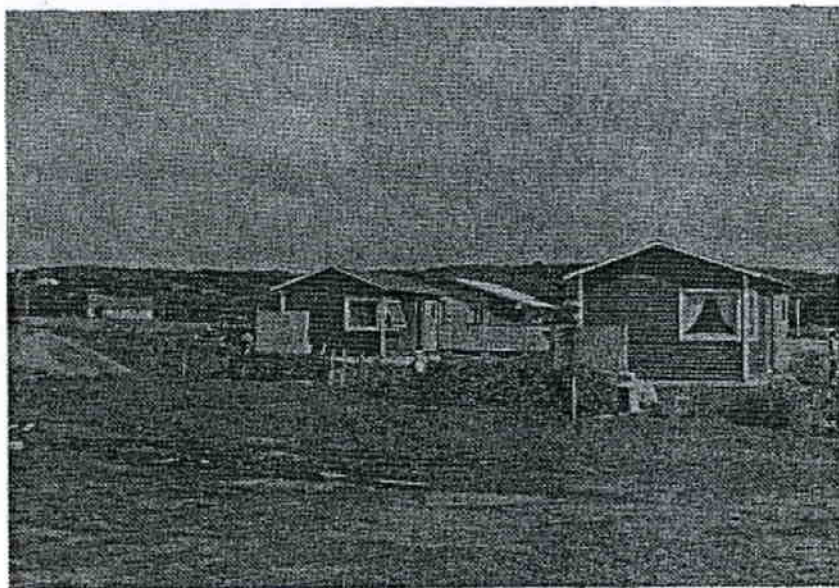
Föreningens största tillgång är gemenskapen det goda kamratskapet och solidariteten.

Våra aktivitetsdagar har med sin stora uppslutning varit beviset för en sammanhållning som är ovanlig i våra dagar. Den måste vi vara rädda om.

Med denna enkla jubileumsskrift ger vi episoder från gångna tider och en bakgrund till det jättejobb som de styran- deutfört under de åren för att skapa förutsättningar till mer än bara sköna sommarmånader i en härlig västkustmiljö - i god gemenskap.

Treans område, Gösta Alemars Stuga.

Här har Alemar och Roy Eliasson kommit långt med stugorna. Året är 1958.

VI VAR MED FRÅN BÖRJAN

Det finns gott om veteraner bland våra 57 medlemmar. Med veteraner menas sådana som var med redan vid starten 1958. Här är de:

Inga Sellén
Eva Åwall
Viola och Åke Johannesson
Elsie Gustavsson
Inga-Greta och Thure Ekström
Solveig Andersson
Anna Bergqvist
Margot Sjöbring
Annie Hedstrand
Ulla och Bengt Rydholm
Rut och Ernst Augustsson
Margit och Sten Nilsson
Karin och Allan Magnusson
Getrud Ehrenholm
Majlis och Roy Eliasson
Clary och Gösta Alemar
Anna och Harry Karlsson
Kerstin och Åke Karlsson
Kjell Pettersson

NÅGOT ATT TÄNKA PÅ

Vi vill inte neka oss nöjet att citera insändare i Redbergsbladet om en företeelse liknande vår, nämligen Torpa-kolonin.

"Varför har inte de klagande infunnit sig på årsmöten och framfört sina synpunkter? Vi måste försöka hänga med i utvecklingen och inte bara tycka att allt var bättre förr, för så var det inte. Tänk om vi i stället för att ideligen kritisera styrelsen skulle säga: Tack för allt arbete.

Optimistisk pensionär

Det var samma klagovisa när kolonien skulle elektrifieras. Många ville inte vara med, förrän de insåg hur bra det blev. Då ville de vara med. Men det blev lite dyrare för eftersläntarna.

Kolonist, ej kverulant

x x

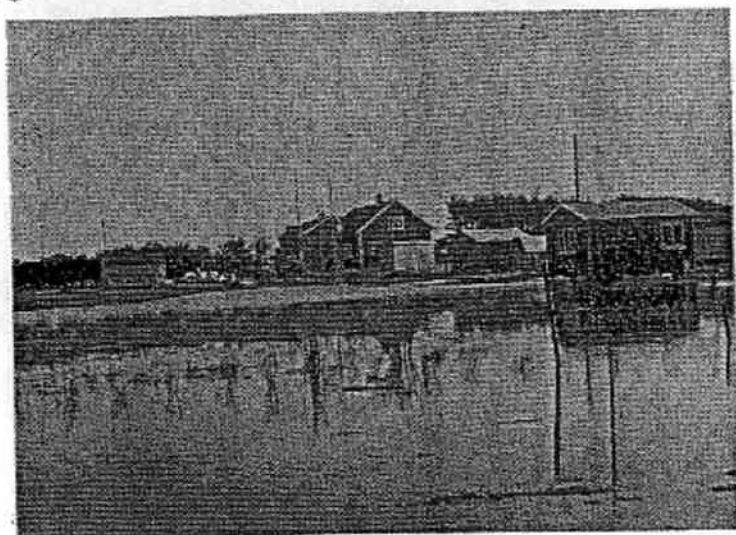
Känns visorna igen? Torpa-kolonins situation påminner nästan skrattretande mycket om vår egen.

SYND A FLODEN ÖVER OSS

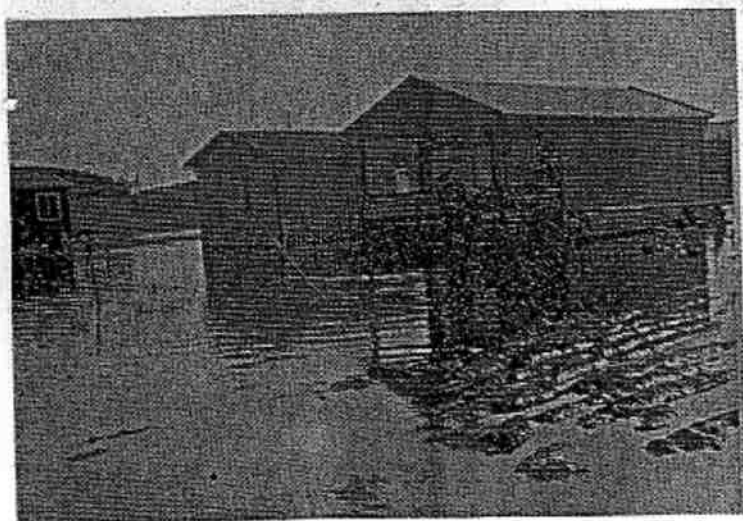
5

Översvämningarna har varit många och svåra genom åren trots dräneringar. Den ursprunglige markägaren Hans Skantze lät göra en grovdränering snett över området. Föreningen har lagt egna dräneringar. På bilden Elis Johansson, även känd som dragspelaren som satte fart på många fester på 60-talet.

På den tiden hade vi swimmingpool som synes. I bakgrunden koloniområdet.

Ur protokollen

Vid möte fredagen den 26 juli 1963, idrottsgården i Åsa.

§ 4 Ordf rapporterade att förening av Skantze erbjudits att friköpa det nu arrenderade området samt marken kring brunnen, den s k motelltomten, till ett pris av 225.000 kr varav 125.000 kr kontant och resterande med 10.000 kr om året under 10 å. Motellområdets 12 tomter kunde ej säljas utan framdragnin av vatten och avlopp samt pumpstation p g a att området ligger så lågt. Mötet beslöt bordläggning.

*

Extra möte söndag 20 december 1964 i Folkets hus. § 6 Den tillsatta kommitténs rapport inledde Sellén med att uppläsa brev från Skantze vari denne uppger sig inte vara angelägen att sälja. 250.000 kr varav 125.000 kontant är det pris han begär för det nu arrenderade området och uppgörelse måste träffas innan årets utgång. Skulle den sk motelltomten ingå begärdes ytterligare 40.000 kr. Hårda bud ansåg Sellén men vill vi ha skydd för våra stugor utöver arrendetiden så finns ingen annan ut väg än att köpa.

...möjligheter finns att låna halva köpesumman i Gbgs Bank i Kungsbacka som preliminärt erbjudit lån för 125.000 kr mot en ränta på 7 3/4 procent. Vid den slutna omröstning som företogs avgavs 46 röster för och 8 röster mot köp. Vid förnyad omröstning visade det sig att 14 medlemmar kunde betala hela summan kontant, 32 medlemmar kunde betala hälften kontant och låna andra hälften, medan 8 medlemmar ville låna hela summan. Med detta som grund beslutades enhälligt att friköpa det nu arrenderade området. ... beslöts bildandet av ekonomisk förening.

HERBERT SELLEN stod bakom
det mesta

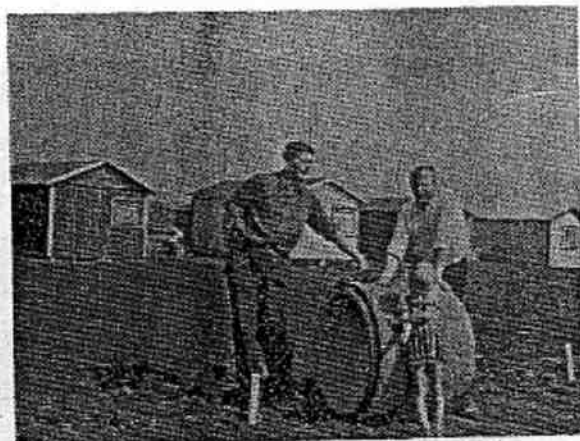
Herbert i instruktionstagen
på en av de första midsommar-
festerna.

Herbert Sellén var föreningens förste ordförande, han var dess starke man och ledare genom de första svåra åren. Han har betytt oerhört mycket för föreningens utveckling. Han tillhörde den skara som campade i Åsa på 50-talet. Ur deras många bekymmer utvecklades den idé som blev Åsa Bad- och Camping och därefter Åsa Småstugor och slutligen Åsa Småstugor Ekonomisk Förening.

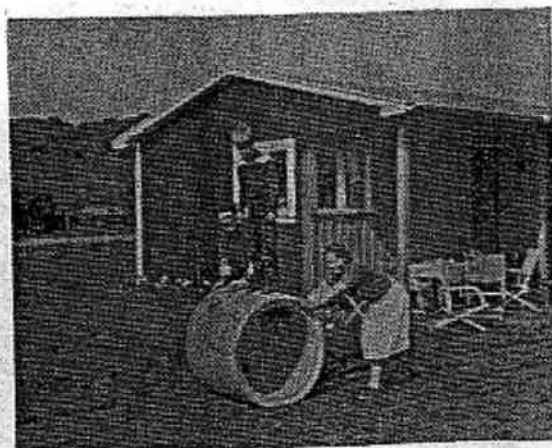
Herbert hade idéer, han hade förmågan att underhandla med myndigheter, statsråd och landshövding och med tomtägare och inte minst Hans Skantze och han hade viljan att driva igenom de olika projekten. Han stod bl a bakom elektrifieringen och lyckades få den under jord vilket var viktigt. Han var emot luftledningar. Alla skall veta att början var problemfylld. Hans hustru Inga har berättat att det nästan varje dag satt någon på verandan som hade något att klaga på eller gnälla för, inte minst småsinta grannar under de första åren.

Herbert gick inte fram med tuffa tag, hans sakliga argument, hans milda blick och faderliga leende fick de flesta att förstå att de hade att göra med en man som ville alla väl och hade rejäla uppsåt.

Herbert Sellén var en stor tillgång för föreningen. Det var en lycka för alla att få en ledare av Herberts kapacitet. Han fick många bevis på uppskattning i samband med årsmötena. En gång uppvaktades han med en trädgårdsmöbel som en ringa ersättning för alla hans insatser och uppoffringar för föreningen. Den står ännu på verandan och minner om goda relationer. Men Herbert finns inte längre. Han lämnade föreningen och jordelivet för fyra år sedan, 1982, efter ett väl förrättat värv.

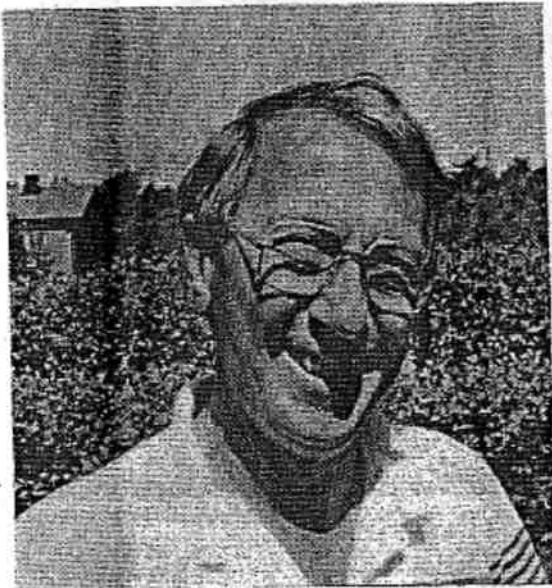

Herbert. och kompisen och
grannen Per-Uno Åwall.

Hustru Inga och sonen
Jerker assisterar Herbert
med dräneringsjobbet.

Ordföranden har ordet: **KAMRATSKAP och ANSVAR**

Vi kan i år se tillbaka på vår förenings 30-åriga verksamhet. De som varit med från början kan vittna om de stortartade insatser som gjorts av medlemmar för vår förening och på vårt område. Det ligger mycket och hårt arbete bakom vår förenings tillkomst och utveckling.

Det började i all enkelhet med stugbyggnad på arrenderad mark, det fortsatte med friköpanet av området, med indragningen av elektricitet och så i mitten av 70-talet och början på 80-talet det stora klippet: vi fick kommunalt vatten och avlopp. Allt detta har inte tillkommit utan meningsmötningar bland medlemmarna. Debatterna har gått höga emellanåt det skall erkännas, men resultatet har blivit bra, ett stugområde som är både välskött och trivsamt.

Vi bör ägna en särskild tanke åt de personer som från början varit de drivande krafterna och som skapat den sammanhållning och solidaritet vi har idag. På senare år har vi vid olika tillfällen framhållit vikten av aktiviteter och gemenskap. Det kommer an på alla och envar, på just Dig, att arvet förs vidare. Det är nödvändigt att stärka kamratskapet och ansvarskänslan för vår förening. Vi får inte tro att vi får något bra om vi inte jobbar för det. Det är gott och väl att var och en vårdar sitt hus och sin tomt. Men det räcker inte. Det krävs också insatser för våra gemensamma områden, för vårt gemensamma bästa. Vi måste tänka på mer än oss själva. Styrelsen behöver emellanåt förnyas och då krävs att de som valberedningen kallar också ställer upp och tar sin del av ansvaret. Att vara ledamot i styrelsen är ett hedersuppdrag som bygger på medlemmarnas förtroende. Vi måste alla ta vårt ansvar. Med dessa föresatser förverkligade går vår förening mot en ljus framtid. Allt beror på oss själva.

HUGO NILSSON
Ordförande

Årsmöten med dans

Förr i tiden tycktes föreningen bestå av idel festprissar. Under byggtiden var det fest varje lördag så snart Erik drog i gång sitt dragspel. I Båtföreningens regi drog man sjöss och landsteg på öarna utanför Kuggaviken, Nordstö, Utstö och allt de heter. Årsmötena utmynnade också i trevligheter, musik och dans. De förlades under de första åren till lördagskvällar. Kan någon tänka sig årsmöten på lördagskvällar numera? Tro inte man fuskade bort årsmötesförhandlingarna för att komma snabbt till dansen. Årsmötet 1960 i Folkets Hus inleddes enligt protokollet kl 19.15 och avslutades kl 23.30. Sedan vidtog dansen.... Medlemmarna var i huvudsak unga på den tiden, bör kanske tilläggas.

Ingen skvalmusik - tack!

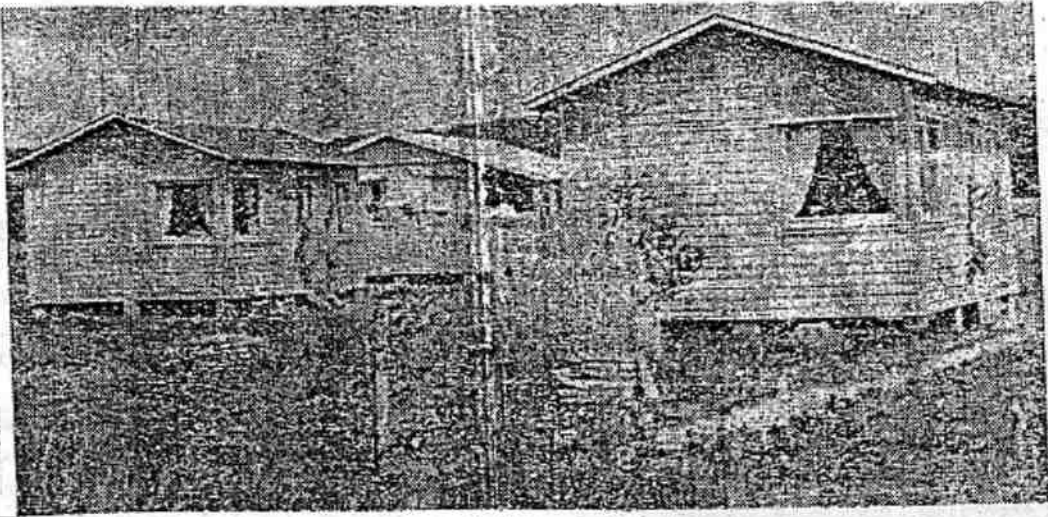
Vi har sluppit radions skvalmusik över våra områden. Det är ett bra bevis för att medlemmarna tar hänsyn till varandra. Luont. skönt. fridfullt.

FOTBOLLSÅNGLAR

Damfotbollen var i gång i Åsa redan 1960. Sten Nilsson föreningens förste och ende idrottsledare, introducerade denna nymodighet. Damerna iklädda blåvita änglatröjor spelade mot juniorerna och mot Östersundskolonins barn och föräldrar. Damerna har fortsatt med oftast blandade lag i samband med midsommarturneringar. Det är lika bra som de ser ut.

Igenkända: Eva Åwall sittande framför Inga Sellén: Stående i mitten Astrid Hansson. Längst th Inga-Lill Hellström

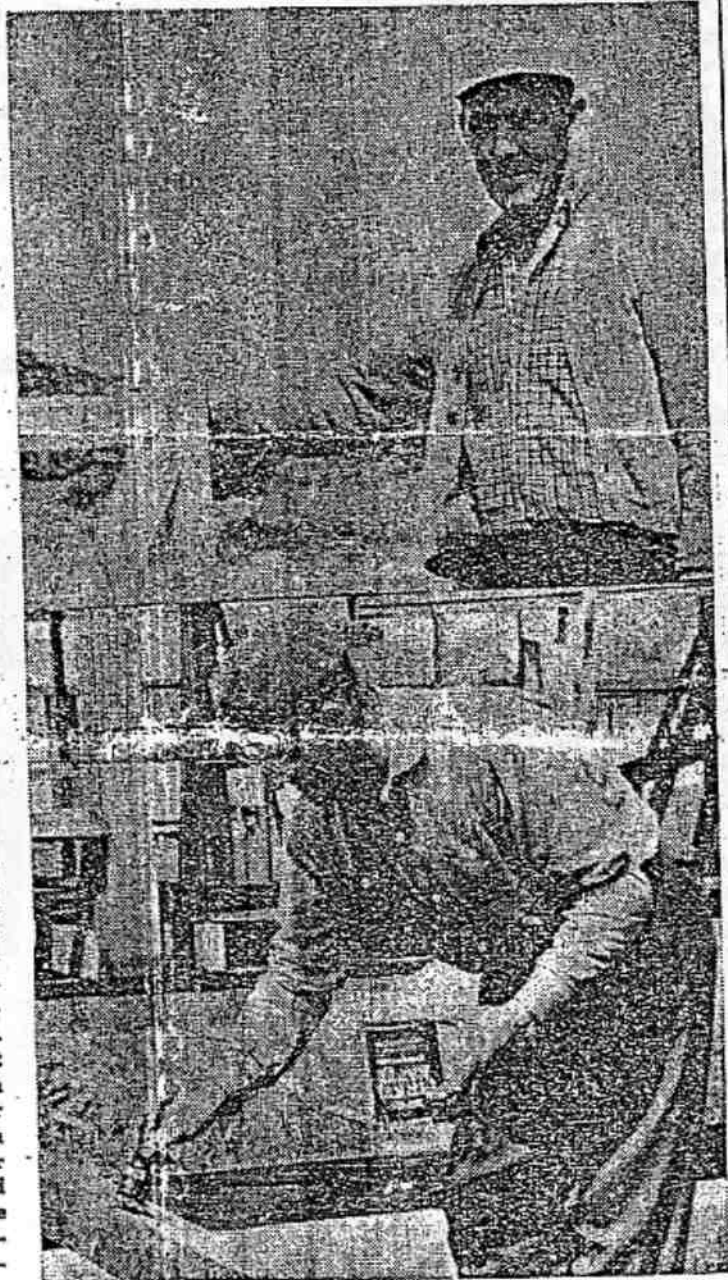
Några av de färdiga badstugorna.

Det nya badstugumrådet i Åsa håller nu på att bli utbyggt

Det sommarstugumråde, som under eftervintern täckdikades och planerades invid Rikstväan i Åsa, håller nu på att bebyggas. Bortåt ett 30-tal sommarstugor är antingen under uppförande eller också inflyttningsklara. Badstugusamhället skall fullt utbyggt bestå av ett 60-tal sommarstugor, uppförda efter särskild planläggning med gator, bekvämlighetsanordningar och behövliga parkeringsplatser.

Det är intendent Hans Skantzé i Västervik, ägare av Åsa gård i Åsa, som har svarat för täckdikning och planering av området och han har sedan å sin sida utarrenderat tomtmarken till Åsa småstuguförening, vilken till övervägande del består av göteborgare. Till varje sommarstuga, som skall ha en storlek mellan 20 och 30 kvm, hör ett tomtområde på 2-300 kvm. Stugornas arkitektur kan vara olika men storleken bör vara den angivna. En del bygger med veranda, andra utan.

En del av de blivande byggnadsfirmorna anlitade byggnadsfirmor, medan andra själva svarar för byggnadsarbetet. En av de första vi träffade vid vårt besök på platsen häromdagen, var filare Allan Magnusson, Göteborg. Han var i arbete med att lägga "bandtråden" på sin blivande stuga. Men innan dessa placeras på sin plats på stenfoten skulle de mätas med kuprinol, och detta jobb utförde byggherren själv. Han hade också inköpt behövligt virke till den blivande stugan och detta var av bästa kvalitet. Det är nämligen så att jag önskar skaffa mig en välbyggd stuga, säger hr Magnusson medan han arbetar med målarpensel. En del stugbyggare köper nämligen gamla hus och använder dess virke i den nya stugan, men det blir sannerligen inte billigare än köpa nytt, tillägger hr Magnusson. Anledningen till att

Överst konduktör G Brink vid sin blivande stuga. Därunder filare Allan Magnusson i målarstegen.

målarpensel. En del stugbyggare köper nämligen gamla hus och använder dess virke i den nya stugan, men det blir sannerligen inte billigare än köpa nytt, tillägger hr Magnusson. Anledningen till att han yttrar sig så kanske berodde på att närmaste stuga, vars stomme är uppförd, har försetts med en gammal dörr innan väggarna spikats på. Den gamla dörren hänger där så ensam, och det ser onekligen litet skojigt ut med en dörr på ett hus utan väggar.

Konduktör Gotthard Brink, Göteborg, skåning till börden, håller på att uppföra egen stuga på annat håll inom bygnadsområdet. Han är mycket glad över att han lyckats skaffa sig en tomt i Åsa och finner det vara ett nöje att själv ha fått tillfälle svara för bygnadsarbetet. Han tillhör också den sortens människor som kan litet av varje och därför är bygnadsarbetet inte främmande för honom. När han inom en snar framtid får stugan färdig, flyttar familjen in i den, och det skall bli härligt, säger han, att få tillbringa sin lediga tid i Åsa. Hr Brink är inte heller främmande för de halländska förhållandena. Han har nämligen sin tjänstgöring på Väst kustbanan och dessutom brukar han tillbringa sin lediga tid vid någon badort här.

Att hr Brink är intresserad av inte bara sitt bygge utan även av tomtjorden förstår man därav att han redan börjat odla på tomten. Hela bygnadsområdet har för övrigt tidigare varit åker, men på grund av bristfällig dränering har det inte ansetts lönande att hålla jorden i kultur. Nu är emellertid dräneringsfrågan ordnad och därför kan odling av olika produkter återupptagas. Visserligen är myllan ganska sandblandad men det finns möjlighet att hämta tång vid stranden och hjälpa upp mullhalten. Så nog kommer det kring de många sommarstugorna att bildas små vackra trädgårdar vad det lider.

Redan nu är ett antal stugor inflyttningsklara och det fanns t o m några stugor som dess ägare tagit i besittning. Säkerligen kommer det nya sommarstuguområdet i Åsa att bli ett av de vackraste invid kusten, inte minst därför att det har blivit ordentligt planlagt innan bygnadsarbetet sattes igång. Invid stugstaden skall anläggas

behövliga parkeringsplatser och med tiden kommer detsamma att kompletteras med motell, kafé och ytterligare parkeringsplatser. Småstuguföreningen har arrenderat området på 25 år och tomtarrendet rör sig omkring 150 kr pr år. Meningen är att samtliga 60 stugor skall uppföras i sommar.

Fullmo

Det skrevs en hel del i pressen under föreningens första år. Hallands Nyheter hade flera utmärkta reportage - se föregående sida. GP var på besök och skrev om campinglivet och den nya stugbyn som tog form i slutet av 50-talet. På bilden underhåller (informerar) Inga Sellén GP:s medarbetare Lars Lindegård och Bengt Hjörne (th).

DASSKLUBBEN DISKUTERADE

Utedassens historia i föreningen blev lång, alltför lång, drygt 20 år. De sista burkarna togs bort 1982.

- Jag minns hur man knatade iväg med dassrullen under armen i hopp om att det skulle vara ledigt när man kom fram. Men så var det inte alltid. Ibland stod det kö framför hemlighuset.

Åke Karlsson kommer ihåg - utan saknad.

- Så småningom hängde vi upp dassrullarna på väggen med namn ovanpå vem som fick utnyttja dem. Det kunde hänga upp till 5 rullar beroende på hur många som delade hålet.

Fem "hyresgäster" innebar att burken snabbt fylldes och krävde tömning eller byte av burk. Det skedde inte alltid utan gnissel. Alla kunde inte acceptera förhållandena och det är förståeligt. En åkte varje gång behov uppstod till motellet i Åsa och passade samtidigt på att köpa en bit choklad för att s a s legitimeras sitt besök.

Dassklubben blev en diskussionsklubb. Innanför och utanför. Många säger så här efteråt:

- Utedassen hade den fördelen att vi hade bättre kontakt med varandra än nu. Vi stod i kö och snackade oss igenom dagens problem och berättade historier. Det var kul!

Gräsgången på ettans område trampades upp av det flitiga nyttjandet av hemlighuset. När WC-tiden kom växte gången igen. Det blev grönt och skönt.

När upplysningen kom till byn.

Elektriciteten kom till byn 1960. Det var välsignelse. Dessförinnan hade upplysningen i stugorna kommit från fotogenlampor av sk strumpmodell. Det osade fotogen i alla vrår av husen. Kläderna i garderoberna och sängutrustningen luktade fotogen och den "parfymen" satt i länge. Man nästan andades fotogen.

Herbert Sellén tog kontakt med Yngeredsfors och fick ett som man bedömde som ett bra anbud. Anslutningskostnaden låg på 236 kr förutsatt att minst 95 procent av medlemmarna anslöt sig. Ett protokoll från 1959 säger att elektrifieringen skulle kosta 300 kr per stuga med 45-60 kr i grundavgift. Kilowattpriset var 11 kr. "Då man inte fick 75 procentig anslutning bordlades frågan". Det lever allt en "Motvalls kärring" i (allt för) många medlemmar.

- Det skall vara primitivt på landet, löd en av motiveringarna från nej-sägarna.

Men nästa år, alltså 1960, hade motståndet vaknat i takt med uppgifterna om att avgifterna skulle öka för varje år.

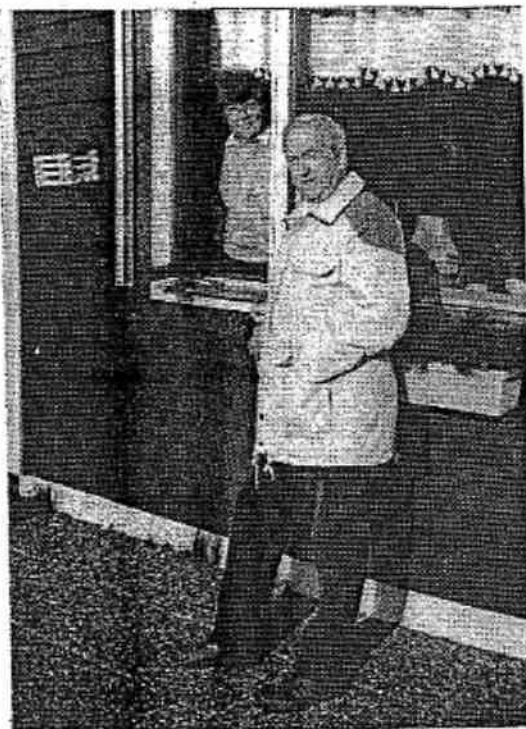
"Elektrifieringen" gick raskt undan, förtäljer ett protokoll från 1960. Den första anslutningen var klar 12 juli 1960.

En av dem som trilskades var "Dansken" som satte potatis där ledningarna skulle gå fram. Ledningen fick därför grävas runt hans tomtdel. Några dröjde men fick betala 500 kr efter två år.

De elektriska ledningarna i husen borde man tala tyst om. Många gjorde installationerna själva utan att ha behörighet - eller kompetens. Bristfälligheterna har kommit i dagen när medlemmarna ändrat sin elektricitet till tre-fas. Elektriker - med behörighet - har sagt:

- Om det hänt något här, så hade Ni blivit utan försäkringspengar!

Nu har den elektriska installationen följt med den allmänna utrustningen av husen.

Är är ett äkta Åsa-par. Clary och Gösta Alemar. De har varit Åsa-bor om somrarna redan som barn.

-Som liten pojke bodde Gösta hos familjen Wendt i Åsa, i tält och sedan i lillstugan. Han träffade Clary vid en danstillställning i Göteborg. De upptäckte ett gemensamt intresse: Åsa. De gifte sig så småningom, hyrde in sig i Wendts lillstuga innan annonsen kom.

- Det var inte svårt att nappa på Åsa-kroken. Vi for till Redbergsgården och följde med bussen till Åsa. Vi bestämde oss genast.

-Det var jobbigt men roligt den första tiden. Vi bodde på 25 kvm. Vi hade stearinljus för upplysning, fotogenkök med två plattor för matlagning. De värsta problemen var översvämningarna.

-Läget, havet, sammanhållningen - det har gjort Åsa till vårt lilla paradiset, inte bara på somrarna utan också på vårar och höstar. Gösta är föreningens främsta potatisodlare, både först med midsommarpotaterna och de bästa - förstås.

Han torde vara områdets främste ÖIS-supporter, ja även Åsa-föreningens. Man behöver inte säga till Gösta. Han ser vad som är att göra och gör det.

Glada fotbollstjejer - och en dito kille - på 60-talet, bakre raden fr v Margit Nilsson, Viola Johannesson, Margit Nilsson, Annie Hedstrand, Gerd Johansson, Rut Augustsson. Främre raden Laila Andersson och Ivan Hedstrand.

Den största händelsen
- vattenfrågan 1981.

Vattenfrågans lösning är utan tvekan den största händelsen i vår förenings historia. Då tog vi adjö till dass-epoken och tog ett stort steg in i nutiden. Alla fick vatten och avlopp, stugorna steg i värde och i glädjen över moderniseringen fanns det medlemmar som firade detta i champagne.

Föreningen gjorde ett kap eller hur man skall uttrycka det billiga priset. Kostnaden för framdragningen av vatten och avlopp till tomtgränsen höll sig till samma pris som överenskom 1973, nämligen 7 500 kr. Det gamla avtalet hade fortfarande giltighet. Det var i grevens tid föreningens vatten-kommitté upptäckte det - tack vare en vaken tjänsteman på kommunkontoret i Kungsbacka.

Idag skulle samma åtgärd ha kostat mer än det dubbla, kanske tredubbelt.

Det ursprungliga förslaget gällde inte indragandet av vatten till varje husägare, "bara" till tre gemensamma, hygienhus. Så här skulle det vara.

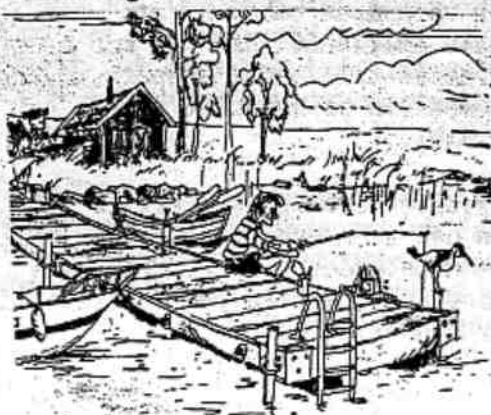
Ettans område: 7 WC-stolar, urinoar, dusch och ett tappställe med avlopp.

Tvåans område: 5 WC-stolar, urinoar, dusch " " tappställe med avlopp

Treans område: 4 WC-stolar, " " " " tappställe med med avlopp

Förslaget innebar också ombyggnad av de tre hygienhusen. När kommitténs energiska ledamöter kom till Kungsbacka för att diskutera förslaget med myndigheter dök en tjänsteman upp och löste knuten: - Vad håller Ni på med. Ni har ju ett gammalt erbjudande om vatten och avlopp till alla hus för en kostnad som ligger långt under dagens! Det blev ett glatt besked och när det efter diverse turer med myndigheterna dök upp på årsmötet så antogs det med stor majoritet, 44 röster mot 2. Kostnaden uppgavs då till 11.460 kr för anslutning. En del av den summan återbetalades så småningom. Tio medlemmar på Ennavägen hade redan tidigare anslutit sig till det kommunala vattenledningsnätet och detta vållade konflikter som länge såg ut som dyster följetong.

Det är på sin plats att ge en stor eloge åt de medlemmar som satt i VA-kommittén och med sakkunskap och energi genomförde denna fråga på ett så enastående sätt. Det var Göran Larsson, Herbert Sellén, Lars Ranäng, Per Sjölander, Åke Johannesson och Gerd Johansson. Årsmötet 1981 gav VA-kommittén en välförtjänt applåd.

Gynna dem
som gynnar oss:

- GT
- Pripps
- Ferm & Persson

Ake Johannesson visar hur det gick till. Först grävde vi grunden.....

...medan vi bodde i en byscha...

...och byggde en sån här fin stomme.

Åke Johannesson var med från början, har varit ledamot i styrelsen i 21 år och är ett levande lexikon vad gäller vår förening. Med Viola och barnen har han skapat den sjungande och spelande familjen som stått bakom 30 års midsommarfirande och morgongymnastik.

Herbert Sellén startade vår midsommartradition. Det var ett sätt att koppla av och skapa gemenskap. Vi ordnade mycket för barnen, besök i ladugården, de fick vara med när vi högg ris i skogen. När vi tänkte sluta med det senare hotade de med strejk.

Åke var kassör och fick ofta gå omkring för extra utdebitering på 10 och 15 kr. Föreningskassan räckte ej. - Då lärde jag mig att "tanterna" är finansminister i familjerna. De gnydde oftast: Skall vi betala för allt!

Sten Nilsson var idrottsledare och ordnade fotboll mellan barn och damer.

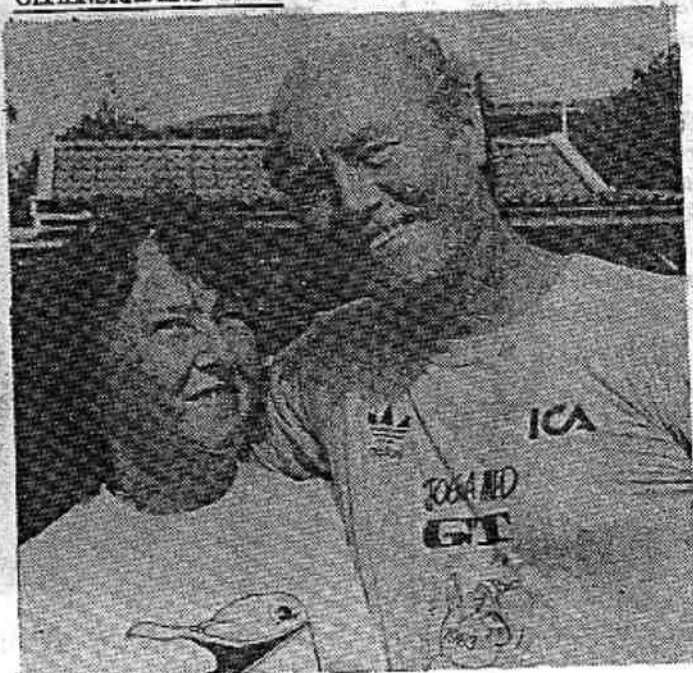
Han ordnade matcher också mellan Östersundskolonins både barn och föräldrar med de våra. Han var IFK-are redan då och klädde dem i blåvita tröjor. En del barnbarn har dem än idag.

Föreningen blev också ett musikcentrum. Barnen tränade i redskapsskjulet på ettans område. Sonen Christer och kompisar bildade Fancy och sedan ett dansband som vann GT:s tävling som Västsveriges bästa. Tommy Rander, känt musiknamn idag, fanns med hos oss.

Åke trycker på en annan sak.

- Herbert Sellén var noga med att stoppa spekulatör. Mäklare, husköpare, som tänkte köpa och sälja fick inte vara med. Det är viktigt att vi ser upp med sådant nu också, säger Åke.

GEMENSKAPENS BÄST

1. Åke och Viola Johannesson:

- För oss fanns inget bättre och billigare sommaralternativ än Åsa-föreningen. Vi bodde också på campingplatsen, fritt från mygg, nära havet, nära bra folk.

- Det bästa? Gemenskapen - människorna! Vi har fungerat ihop på vårt område utan allvarliga schismer i 30 år. Strongt!

- Negativt! Finns inget, möjligen vädret - ibland. En annan sak: Det har funnits tendenser till spekulationer. Sådant är osmakligt. Det får vi se upp med.

LÄTT ATT UMGÅS

Gunvor och Knut Lundgren kom 1981 och har hunnit vara aktiva i både styrelse och festarrangemang.

- Vi ville till Halland. Gunvor är från Varberg och trivs med landskapet. Åsa blev ett idealiskt val. Det är lättillgängligt från Göteborg och det ligger nära havet.

- Det bästa med Åsa! Det skulle kunna räcka med ett ord - gemenskapen! Här är lätt att umgås men ändå finns respekten för varandras behov av att vara för sig själv emellanåt. Här kan man bo ensam. Närheten till andra skapar trygghet - exempelvis om man blev sjuk - och trivsel.

Negativt! Svårigheten att få folk att ta sin del av ansvaret för styrelsearbetet och motståndet till förändringar. En förening är ju ett lag, där alla spelare får göra sin insats.

Rose-Marie och Reine Lidén blev medlemmar 1983.

- Vi kom hit av en slump. Gramnar rekommenderade oss. Vi kom hit, tyckte det var fint och bestämde oss direkt.

- Det bästa i Åsa? Närheten till havet, till klippor och bad, lätt att komma hem till Mölnlycke utan att behöva ligga i köer. Tomten är lättskött och lagom stor. Man får tid att koppla av. Perfekt!

- Negativt! Det skulle i så fall vara att stugorna ligger för tätt. Tomterna kunde ha varit något större.

Föreningens standar

Föreningen har utdelat standar till förtjänta medlemmar, en svensk bordsflagga med inskription på silverplatta. Enligt protokollen har tre medlemmar belönats: Herbert Sellén, Erik Börjesson och Åke Johannesson.

Föreningen har varit generös att belöna medlemmar för berömvärda insatser. Sellén fick en trädgårdsmöbel, Åke Johannesson en bänkspis.

Belöningar borde kanske förekomma oftare med tanke på att "det är få som utför mycket för de många (passiva)".

PROTOKOLL

Styrelsemöte 26 mars 1965.

§ 5

Styrelsen enades om 200:- som lämpligt vite då medlem säljer utan att informera nye ägaren om arrendeavtalets giltighet:

att- enligt föreningslagen - vid anfordran åta sig uppdrag i föreningens styrelse. Medlemskap i föreningen innebär alltså skyldighet att delta i styrelsearbete om så begäres.

att- enligt arrendekontrakt - hålla styrelsen informerad före försäljning av byggnad. En försäljning och överlåtelse av arrendekontrakt gäller inte förrän den nye ägaren kan tagas (godkänts) i god av ägaren(styrelsen)

Medlem förbinder sig

att inte uppföra byggnad på tomt utan ritningar godkända av styrelsen eller vederbörlig myndighet. Det är alltså förbjudet att uppföra sk Friggebodar eller motsvarande på tomten. Detta står skrivet i arrendekontraktet.

att inte överlåta nyttjanderätten av tomt och byggnad i andra hand utan styrelsens medgivande. Uthyrning av stuga skall alltså gå via styrelsen.

att underkasta sig bestämmelser som kan uppställas av ägaren (föreningen) avseende ordning, trivsel och liknande inom området.

VI HADE FEL

Roy och Maj-Lis Eliasson har varit med från början. När Åsa-annonsen dök upp så blev det ett billigt och bra alternativ som passade oss perfekt.

- Vi har känt oss hemma hela tiden. Det är många som bor här men ändå har gemenskapen varit fin- Aldrig gnissel! Vi får sköta vårt utan inblandning av andra, fritt, öppet och bra. Jag har varit emot det mesta, medger Roy, mest av ekonomiska skäl. Jag var emot elektricitet, jag var emot vatten och avlopp. Men nu när det är genomfört måste jag medge att jag har haft fel.

Snobbar som jobbar på Tvåan. Fr v Sten Nilsson, Uno Haglund Tommy Olofsson och Nisse Gidebratt.

Den stora upprustningen av våra områden startade 1985 efter en motion till styrelsen. Hygienhusen hade fallit i vanvård under åren och var i sådant skick att de inte utgjorde någon reklam för föreningen.

1985 beslöt årsmötet bifalla motionen och så kom den första stora aktivitetsdagen som tog sikte dels på upprustning av gemensamma områden, dels skapandet av en större gemenskap mellan medlemmarna.

Uppslutningen blev imponerande, kanske delvis beroende på att icke närvarande medlemmar hade att erlægga 100 riksdaler. Damer kokade kaffe, bakade bullar och ställde till med gästbud i en paus. "Gubbarna" målade, snickrade och fejade och resultatet blev rena rama undret.

Efter blev det samling på fotbollsplan med poängpromenad, diverse tävlingar avslutat med korvgrillning, lotterier och en prisutdelning som belönade de flesta. Succén var klar och har sedan dess blivit en årlig tradition.

ORDFÖRANDE GENOM ÅREN

Asa Småstugeförening har haft fem ordföranden genom de 30 åren.

1957-67 Herbert Sellén
 1968-79 Kay Ehrenholm
 1980-82 Göran Larsson
 1983-85 Börje Hidfors
 1986- Hugo Nilsson

Den till tjänsteåren i styrelsen äldste medlemmen är Ake Johannesson. Han har varit med i styrelsen i 21 år, bl.a som kassör och vice ordförande.

I den första styrelsen var Herbert Sellén, ordf., Erik Börjesson, v ordf, Ake Johannesson, kassör, Per-Uno Awall samt Gösta Alemar och Allan Magnusson, suppleanter.

Styrelseuppdrag i övrigt har efter tjänsteår innehafts av:

Sten Nilsson, Ivan Block, Arthur Svensson, Lars Skyllerström, Ake Karlsson, Kurt Johansson, Börje Hidfors, Rune Karlsson, Leif Johansson, Per Sjölander, Birgit Holmsgård, Ulla Rydholm, Tommy Olofsson, Leif Akerström, Allan Magnusson, Gösta Alemar, Lennart Ahl, Knut Lundgren.

HUSTOMTE

Sten och Margit Nilsson urinvånare medlemmar från starten, bosatta i Göteborg.

1. Jag bor här för att det är fritt och härligt och för att vi har ett bra kamratskap. Det stimulerar.
2. Det mesta är bra. Vi har fint ihop alla vi som bor här. Vi ställer upp för varandra och respekterar varandras områden.
3. Negativt? Det skulle i så fall vara att inte alla medvetna om att vi har ett gemensamt område att sköta tillsammans. Vi måste tänka på mer än vår egen tomt. Vi är ju medlemmar i samma förening med gemensamma områden att se över. Skall det fungera måste alla ta del av ansvaret.

*

Sten har utvecklats till en hustomte som både kan och gör det mesta. Han sköter bl a flaggan. Han har upplevt de olika epokerna så här:

- Den största dagen var utan tvekan när vi fick vatten och avlopp. WC i huset - det var bra för trivselen, det var bra för husets värde.

Om elektrifieringen tycker Sten så här:

-Före elektrifieringen satt vi inte i stugorna och ugglade. Vi gick ut på kvällarna och hade roligt tillsammans. Jag minns särskilt Elis och hans dragspel och vad det betydde för gemenskapen. Det var inte alls bra när TV:n kom. Då tog det spontana sällskapslivet slut.

VÅR VÄN LANDSHÖVDINGEN¹⁵

Den dåvarande landshövdingen i Hallands län Reimer Johansson blev en stor gynnare av vår förening. Han var redan på plats på den ursprungliga campingplatsen och tittade på förhållandena. Sedan kom han till vårt nuvarande område. Många kommer ihåg när han stod vid det stora friluftsområdet och sa:

- Ången skall vara ett friluftsområde och en buffertzon mot bebyggelsen. När Reimer Johansson avgick som landshövding 1959 skickade föreningen ett telegram med tack för hans insatser och önskade honom välkommen till vårt område när det passade.

MAN MÅSTE TA HÄNSYN

Gunnel och Lennart Ahl slog sig ner i Åsa 1981 tillsammans med barnen Fredrik och Anna.

1. Den första tiden i Åsa bodde vi i husvagn. Lennarts föräldrar ägde ett hus i Åsa och när de gick bort övertog vi deras medlemsskap i föreningen.

2. Det bästa med Åsa? Kontakterna med grannar av olika åldrar. Det tycker vi är värdefullt. Sammanhållningen är också föredömlig. Vi tycker det mesta är bra, lagom stort och bekvämt.

3. Negativt? Det kan kännas negativt ibland att det är en förening. Man är bunden och kan inte alltid göra som man skulle önska. Men det positiva överväger.

Argsinta grannar

Goda grannar och trogna grannar - det uttrycket har inte alltid gällt i våra relationer med omgivningen. När föreningens stugby stod inför starten blev det ett väldigt kakalorium hos dem som redan bodde i trakten, d v s våra blivande grannar. De klagade och gick till länsstyrelsen med sina protestskrivelser - förgäves. De undrade först vad det kunde vara för några figurer som ville slå sig ner på myrmarken och i dimmorna som ofta steg över det vattensjuka området. De döpte byn till Negerbyn och när barnen lekte och busade var det alltid barnens från Buller....förlåt Negerbyns fel, om de kom ihop sig. Då fanns ett klasstänkande. Det blev bättre med tiden och nu lever vi i god grannsämja. Eller som någon sa: Man kan förstå dem. De hade alltid haft stora friheter, de hade sina klippor för sig och kunde bada "näck" utan att bli störda. De hade ett rikt fågelliv där stugorna nu står. Ett av deras uttryck har blivit klassiskt. Det var när den första motorgräsklipparen satte i gång. - Stäng den där helvetesmaskinen, röt någon så det ekade. Nu blåser som sagt andra vindar. Föreningen och dess stugby har ett gott renommé. Prästen i kommunen framställde en gång i sin predikan föreningen som ett föredöme. Det var när mot-sättningarna på campingplatsen var som största. - Se på Åsa-föreningen. Där lever många tillsammans i bästa sämja. Där har man också ordning och reda. Någon har sagt att Åsa-föreningen framställts som ett föredöme också i en rättegång.

Goda vänner och trogna grannar - det är viktigt!

EN KUGGFRÅGA

Det händer att vi vid våra poängpromenader lägger in en fråga för att kolla medlemmarnas kunskaper om föreningen. Vi frågade senast "medlem i Åsa Småstugor är skyldig" att 1. Klippa häcken senast 15/6 X. Deltaga i styrelsen 2. Ställa upp i morgongymnastiken. Tror Du att alla hade ett kryss på den frågan? Det borde de haft. 23 av 60-talet deltagare trodde att medlemmarna var skyldiga att klippa häcken före 15 juni. Några att man var tvungen delta i morgongymnastiken. Man blir inte imponerad.

Ett dyrbart nej

I början av 60-talet var föreningen erbjuden att köpa hela det nuvarande området plus den sk Motell-tomten, den som nu bebyggs med villor vid infarten till vårt område, priset var 225.000 kr. Medlemmarna röstade nej. Två år senare kostade det hela 250.000 kr - minus Motell-tomten. Då blev det ja. Enbart Motelltomten hade i dagens läge betalt hela det övriga området. Skall vi säga att nej-et kostade föreningen över 100.000 kr.

Det finns gott om nej-sägare i vår förening ännu.

Kraftig feldebitering

I verksamhetsberättelsen för 1972 hittar vi följande passus: "Under året har en felaktig debitering från Yngeredsfors uppdragats av Arthur Svensson vilken tillfört föreningen 3.619:90 kr"

VI HAR SOLIDARITET!

Kurt och Britta Stohr, tomt nr 108. bosatta i Göteborg.

1/ Jag bor i Åsa för det fina lägets skull, för närheten till havet, för att det är fritt och skönt och för att tomten och huset är lagom stora. Det gör allt lätt att sköta efter arbetsdagens slut.

2/ Vi har så fin gemenskap! Det är lätt att få kontakt med andra. Det är trivsamt och så har vi något numera så ovanligt som solidaritet. 3/ Negativt? Jag vet inget på rak arm. Det mesta är bra.

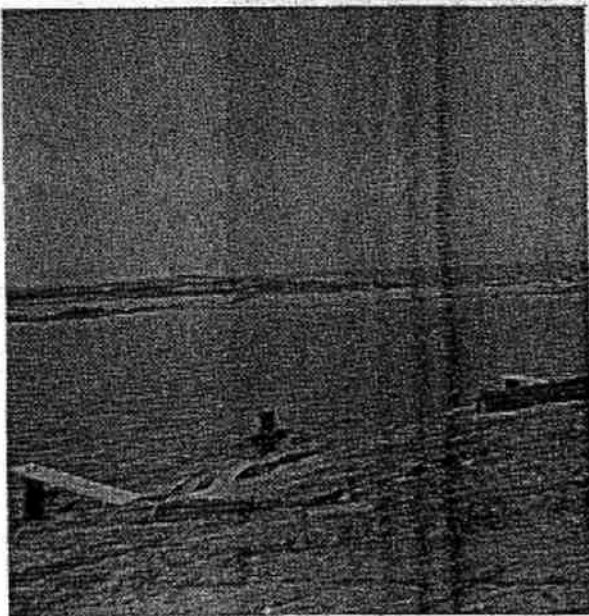
ÅSA - BARNENS PARADIS

Hos Magnussons på Johannavägen, fr v Ann-Christine Rydholm, Agneta Hedstrand, Ronny Magnusson och Ulf Johansson.

Kamrater från 1960, fr v bakre ledet, Ingvar Andersson, Tommy Rander, ett numera känt musiknamn, Kjell Pettersson, som köpt hus i vår förening, och Bengt Bong. Främre ledet, Ronny Magnusson, Yngve och Lisbeth Andersson

Havet med en nästan obruten horisont i väst.

Åsa har varit ett sannskyldigt paradiset för barnen, stora ängar för lekar, närheten till en vacker natur och till havet med både klippor och sandstrand. Många barn har vuxit upp och fått oförglömliga sommarminnen. En del har haft musiken som gemensam hobby.

Inga Sellén med dottern Annika och hennes kompis Katarina Johansson utanför stugan 1960.

Allan och Karin Magnusson en snöig vinterdag utanför stugan med sonen Ronny och en lekkamrat.

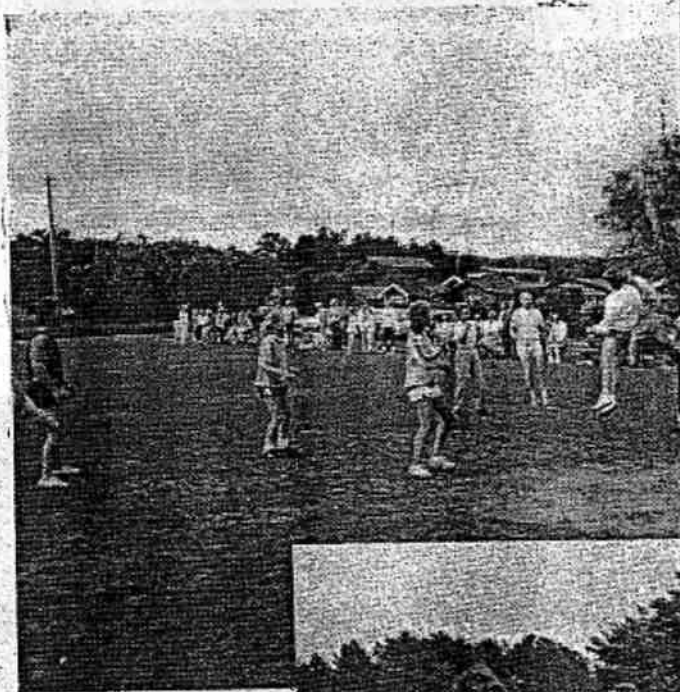
Vi har haft aktivitets- och familjedagar för att stärka gemenskapen. Det har fungerat bra... med fotboll, arbete, poängpromenader, korvgrillning och med priser till dem som lyckats bäst (haft mest tur)...

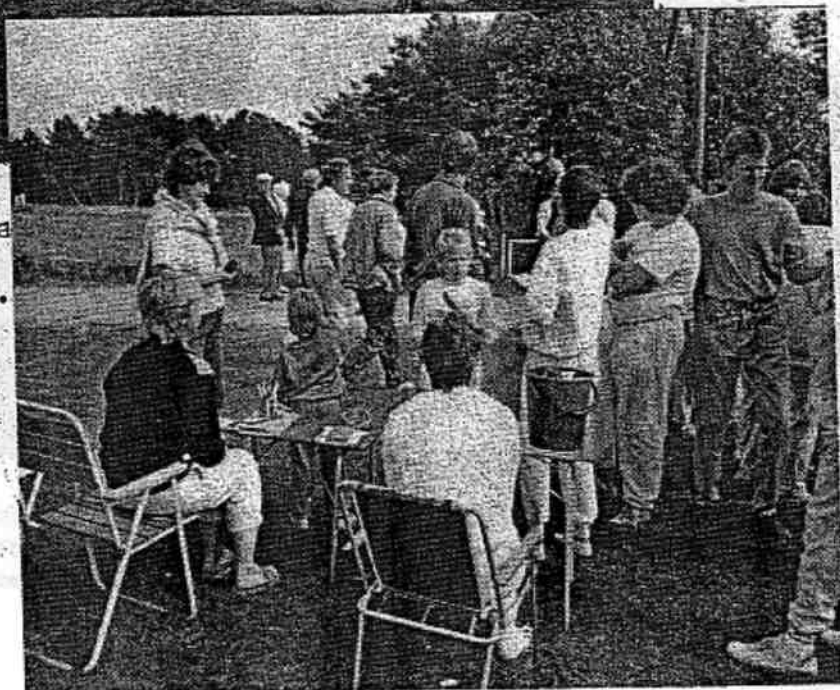
En vy över en del av vår stugby. Margareta vägen till höger.

Gösta Alemar tar tid på Sven Johansson. Det gäller att sänka spiken i flaskan snabbast möjligt. Sven tog 7 sekunder på sig.

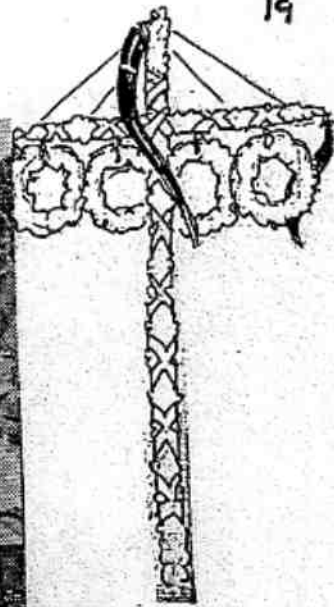

Från den stora fotbollsturneringen 1987. Ettans lag attackerar Tvåans.

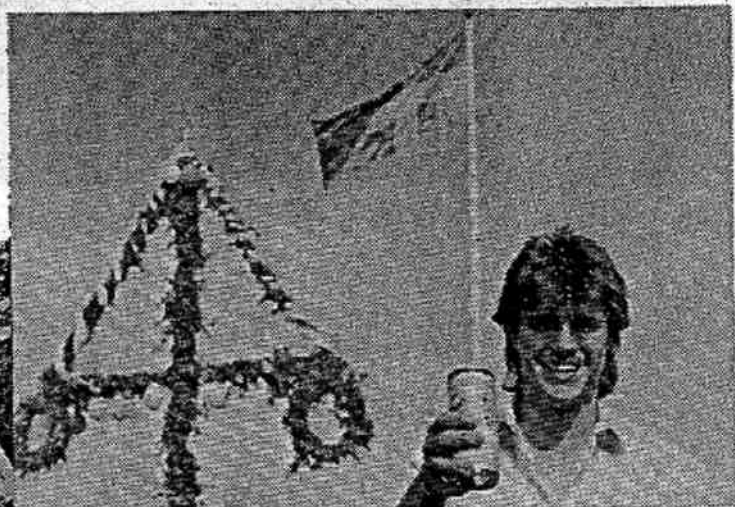

Start för poängpromenaden. Kompisstart var populärt

MIDSOMMAR

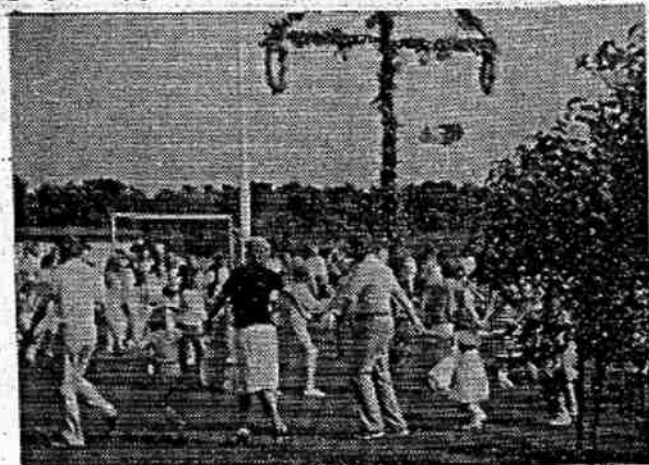
Midsommarfestligheterna på mittenområdet har i 30 år tillhört höjdpunkterna i föreningsverksamheten. Mycket folk, fin stämning, lekar, dans kring majstången, musik, lotterier, utdelning av godispåsar till de minsta och äldsta. Ovan startar Gunnar Johansson ett av heaten i barnens säcklöpning.

Tre symboler eller ett ovanligt lyckat kameraskott!

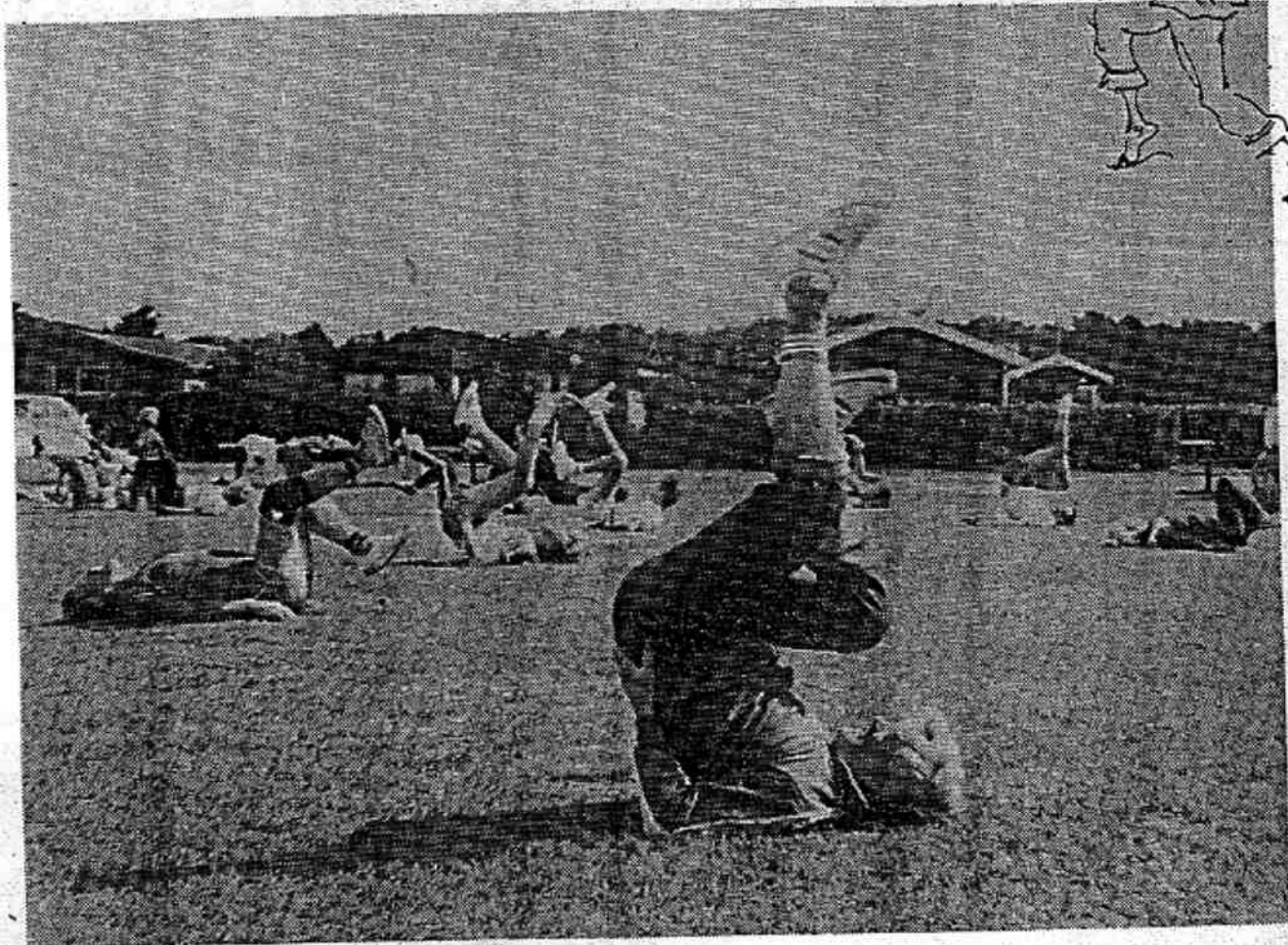

Familjen Johannesson har stått för det mesta, inte minst musiken. Viola t v och sonen Christer th.

Det var Herbert Sellén som en gång startade midsommarfesterna för att stärka gemenskapen.

MORGONGYMNASTIKEN

Vid lo-tiden på förmiddagarna tonar Thore Skogman-musik över de tre områdena och kallar till morgongymnastik på fotbollsplan. Mycket unga blandar sig med äldre och bildar en stor gympande spänstfamilj, villigt lydande Viola och Åke Johannessons rörelser och Skogmans eggande ord och toner. Tjugo minuters spänstövning, för en del följda av joggingrundor, för alla ändande i samling vid badet och en stunds samspråk. En härlig start på en härlig dag! Tack Viola och Åke - för 30 år.

Vi har gjort den

För texten och sammanställningen av denna jubileumsskrift svarar Kurt Johansson.

Inga Sellén och Gösta Alémar har bidragit med bilder och teckningar i klipp.

Bilder i övrigt är bidrag från Allan och Kajsa Magnusson, Viola och Åke Johannesson och Kurt Johansson.

Två najader stiger upp ur badet efter morgongymnastikens rytmik.

